

ŠVIHOV V PROMĚNÁCH ČASU

František Zeman

František Zeman se narodil dne 8. ledna 1868 v Malechově jako syn Josefa Zemana, rolníka z č.p.26, a jeho manželky Barbory, rozené Smrčinové z Kokšína č.p. 9. V letech 1879 – 1887 studoval Gymnázium v Klatovech, kde se setkal v jedné třídě s Františkem Teplým, pozdějším archivářem panství Černínů. Bohoslovecká studia v Českých Budějovicích zakončil vysvěcením na kněze 19. července 1891. Kněžskou kariéru zahájil v Bělé nad Radbuzou jako kaplan a po roce se přesunul do Hvožd'an u Březnice, kde působil čtyři roky. Dne 1. 8. 1896 byl na biskupství v Českých Budějovicích jmenován konsistorním kancelistou a biskupským ceremoniářem. Svoji slibně se rozvíjející církevní kariéru na biskupství ukončil vlastní žádostí o místo kaplana v rodném kraji, a tak od 1. července 1897 začal působit v našem městě, kde se stal v březnu 1909 farářem.

Svoji lásku k rodnému kraji promítl do velkého úsilí sepsat dějiny našeho města a okolí. Inspirací mu byla Pamětní kniha Švihovské fary, sepsaná farářem Františkem Kleinem mezi roky 1836 – 1866. Vyzbrojen velmi dobrým vzděláním, velkou pílí a maje oporu ve svém příteli Františku Teplém, archiváři Černínského panství, shromáždil velké množství informací, které se rozhodl předat dalším generacím sepsáním knihy o his-

torii Švihova. V archivu v Praze, Jindřichově Hradci i jinde vyhledával písemné dokumenty vztahující se ke Švihovu a svým velice úhledným rukopisem je převáděl do českého jazyka. Bohužel

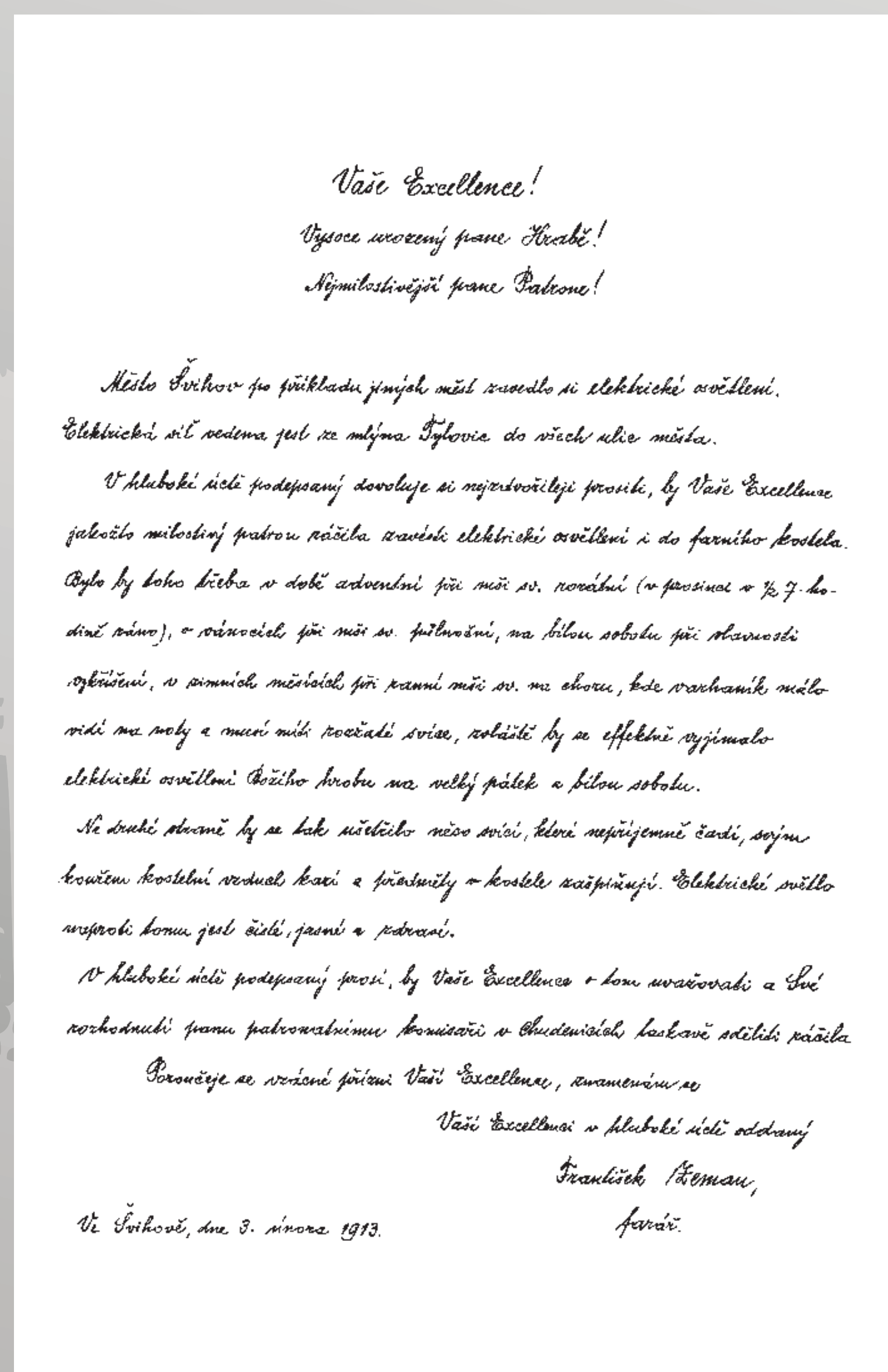
ského obchodníka Františka Trnky vydal v roce 1927. Kniha o Švihově a okolí se tak stala dílem, které učinilo Františka Zemana v myslích švihovských rodáků a patriotů nezapomenutelným. František Teplý v úvodu této knihy vzpomíná na svého nejlepšího přítele těmito slovy:

Za jedinou lásku pozemskou měl František Zeman rodný kraj kolem Malechova – jemu obětoval celý život. Zřekl se kvůli němu jistě kariéry, jež ho v Budějovicích jako pilného a vzorného kněze očekávala, odešel kaplanovat do Švihova, odkud se nedal zlákat ani nabízenou profesurou. Žil tu i jako farář skromně, spokojeně, doma mezi svými, čině každému dobře. Neměl nepřítelé, neboť si získal srdce všech. Volný čas naplňoval pátráním po listinách, výpisky z nich o Švihově a okolí – zajížděje do archivů v Praze, ke mně do Hradce, - kteréž to práci obětoval všechno i své něžné zdraví. Chud umíraje, neuskutečniv své vroucí touhy knihou dějin Švihova odkázal mi testamentárně všechna excerpta. Doplniv je, naplňuji sepsáním přání a nedokončené dílo svého nejmilejšího spolužáka a přítele. Přál bych si, aby Švihovští a osadníci přijali knihu Zemanovu o Švihově vlídně jako dárek z lásky zesnulého faráře a rodáka svého a výtisky mezi nimi zůstávaly stálým památníkem ideálních snah tohoto vroucného českého člověka.

František Zeman

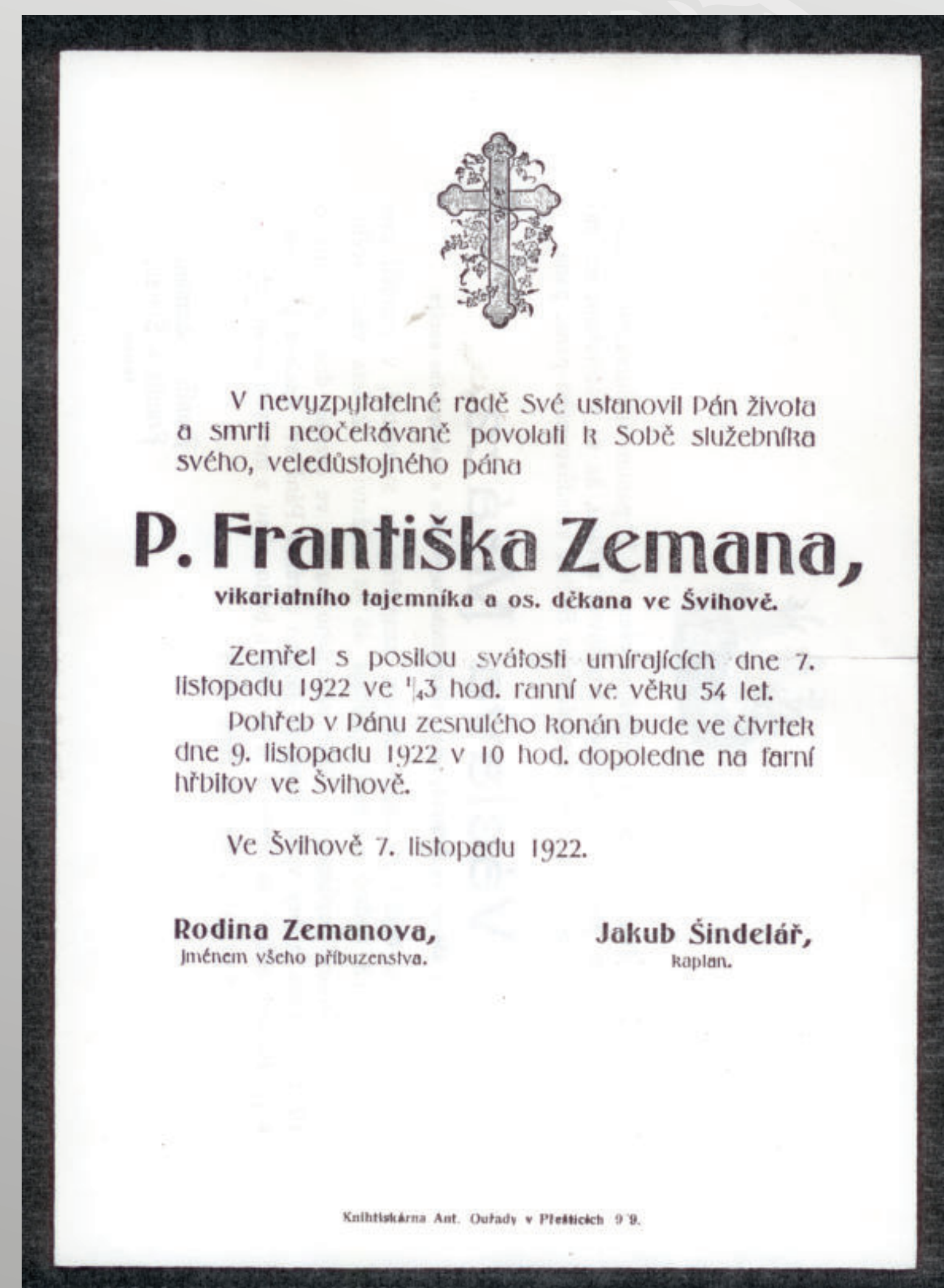
práce nad tímto velkým úkolem byla ukončena jeho předčasnou smrtí dne 7. 11. 1922. Nedokončeného díla se ujal jeho spolužák František Teplý, archivář, který knihu uspořádal a pomocí švihov-

Žádost o zavedení elektřiny do kostela

Titulní strana knihy Františka Zemana

Parte Františka Zemana